

i, at Taksterne nu er mindre, men der var altsaa ikke noget urigtigt i de fremsatte Tal.

Tange: Jeg haaber, at det skal lykkes mig at faa min Tales Længde til at staa i et passende Forhold til Antallet af Medlemmer, som er til Stede i Øjeblikket, det vil altsaa sige, at jeg paa Forhaand lover, at den ikke skal blive ret lang. Jeg er, siden jeg sidst havde Ordet, blevet opfordret til at fremdrage et Spørgsmaal, som har ikke saa liden Interesse ude i Landet, nemlig Spørgsmaalet om Jordemødrenes Uddannelse. Det er et Spørgsmaal, som navnlig i den Egn, hvortil jeg hører, er ret brændende. Den vedkommende, som skriver til mig, skriver — og jeg ser, at han har Ret —, at det er maaske vanskeligt at fremdrage dette Spørgsmaal, uden at Tingets Medlemmer vil smile, men jeg gør det alligevel. Det viser sig nemlig mere og mere, at det Antal Jordemødre, som uddannes i Aarenes Løb, ikke er tilstrækkeligt til at besætte de ledige Pladser. Jeg repræsenterer f. Eks. en Valgkreds, hvor Stillingen i saa Henseende er ganske overordentlig vanskelig, idet der under Faaborg—Ærø-Kredsen som bekendt er en hel Masse Smaaøer, og det har vist sig i Aarenes Løb, at det er næsten umuligt at faa en Jordemoder til at tage Bopæl paa disse Smaaøer. Det er rimeligt nok, thi naar der ikke uddannes flere, end at de let kan faa Plads paa Fastlandet, er der ganske naturligt ingen, der ønsker at rejse over til disse afsides liggende Steder, og der er derfor Tider, hvor disse Øer har været uden Jordemoder i flere Maaned, undertiden indtil et halvt Aar. Men ikke alene paa disse Smaaøer er det vanskeligt at faa Jordemødre, det er ogsaa vanskeligt at faa de mindste Pladser besat. Det har f. Eks. vist sig i Svendborg Amt, at der stadig har været Vanskeligheder ved at faa Jordemødre til at tage de mindste Pladser, fordi de som Regel hellere vil bosætte sig paa Egne, hvor der er tættere befolkning. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om der ikke uddannes for faa Jordemødre til, at de Pladser kan blive besat, som skal besættes. Det er fortalt mig — jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det, men jeg tror, det er rigtigt —, at der f. Eks. kun uddannes een aarlig for hvert Amt, og naar jeg ser, at der er saadan noget som 50 Embeder i Svendborg Amt, der skal besættes, og hvis det er rigtigt,

at der kun uddannes een aarlig pr. Amt, saa er det givet, at det efterhaanden bliver for lidt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Undervisningsminister, om der ikke kan uddannes nogle flere, saaledes at man kan faa alle de ledige Pladser besat. Og hvis det ikke kan lade sig gøre at uddanne flere — jeg er klar over, at det vil medføre nogen Bekostning —, var det saa ikke muligt, at man kunde tage visse Hensyn til de afsidesliggende Egne, som nu har vanskeligt ved at faa Jordemødre? Jeg kunde tænke mig, at man fraveg de Principper, hvorefter Uddannelsen nu foregaar. Som bekendt er det saaledes, at man skal ind paa Jordemodernskolen i en meget ung Alder — saa vidt jeg ved, optages der ikke nogen til Uddannelse, som er over 30 Aar. Men kunde man ikke for disse afsides Egne dispensere fra denne Bestemmelse? Der er Folk nok, der gerne vil uddannes, men er for gamle til at blive optaget paa Skolen. Det forekommer mig, at man her kunde dispensere og lade Folk, som er bosiddende i den paagældende Egn og vil blive der, uddanne, for saa vidt man ikke kan gøre Skridtet helt ud og i det hele taget skride til Uddannelse af flere. Jeg vilde gerne, at den højtærede Undervisningsminister udtalte sig om dette Spørgsmaal, naar han maaske igen faar Ordet.

Jeg skal derefter sige et Par Ord om det Spørgsmaal, jeg sidst var inde paa, Jagtloven. Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans Udtalelse om, at han tilsigter at fremsætte forskellige Ændringsforslag til Jagtloven. Jeg er navnlig særdeles vel tilfreds med, at han omtalte et Cirkulære vedrørende Jagtlovens § 26, Nattejagten, som han har udsendt til Sogneraadene, og som skulde klargøre for disse, hvad det var, de skulde anbefale, naar de skulde paategne disse Andragender. Jeg er meget vel tilfreds med, at dette Cirkulære er udsendt, fordi det klarer Spørgsmaalet i alt Fald noget, men jeg vil meget henstille den højtærede Landbrugsminister, at der ogsaa maa blive draget Omsorg for, at Cirkulæret kommer til de paagældende Sogneraads Kundskab. Saa vidt jeg ved, er Cirkulæret udstedt den 5. Oktober, men endnu saa sent som sidste Søndag, den 12. November, var det i alt Fald ikke kommet et bestemt Sogneraad ovre i Svendborg Amt i Hænde. Jeg ankede i min sidste Tale over, at hele denne Administration var saa langsom, og det forekommer mig, at her har vi et nyt Bevis for, at det gaar meget langsomt.